

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Obo/6/2025
Identifikačné číslo spisu:	7003898044
Dátum vydania rozhodnutia:	30.06.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Erika Čanádyová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:7003898044.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Čanádyovej a členiek senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a JUDr. Jany Hullovej v konkurznej veci úpadcu AGRO - ŠARIŠ s.r.o., so sídlom Hydinárska farma Šalgovík, Prešov 080 01, IČO: 31 717 527, o odvolaní D&I CONSULTING LIMITED, so sídlom 167-169 Great Portland Street, 5th Floor, Londýn, W1W 5PF, Veľká Británia, zapísaná v registri spoločností pre Anglicko a Wales, číslo spoločnosti 4867734, zastúpená VRBA & PARTNERS s.r.o., so sídlom Sliezska 9, Bratislava 831 03, IČO: 35 918 225, proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 3K/19/2003 - 494 zo dňa 04. decembra 2024, ako súd odvolací, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 3K/13/2003 - 494 zo dňa 04. decembra 2024 z r u š u j e a v r a c i a vec Krajskému súdu v Košiciach na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „konkurzný súd“, „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) vyhlásil konkurz na majetok úpadcu AGRO - ŠARIŠ s.r.o., so sídlom Hydinárska farma Šalgovík, Prešov 080 01, IČO: 31 717 527 uznesením č. k. 3K/19/2023 - 22 z 31. októbra 2003, ktoré nadobudlo právoplatnosť 06. decembra 2003. Za správcu ustanovil konkurzný súd JUDr. Agátu Havrilčákovú, advokátku, Szakkayho 1, 040 01 Košice. Uznesením zo dňa 24. januára 2005, č. k. 3K/19/2003-100, súd ustanovil za nového správcu konkurznej podstaty Ing. Jána Korčmároša, tr. SNP 55, 040 11 Košice.

2. Konkurzný súd uznesením č. k. 3K/19/2003 - 494 zo dňa 04. decembra 2024 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“) zverejneným v Obchodnom vestníku dňa 09. decembra 2024 vo výroku 3 (ďalej aj „napadnutý výrok“) okrem iného rozhodol o rozvrhu tak, že pohľadávka veriteľa č. 16 (D&I Consulting Limited, Londýn, Spojené kráľovstvo (ďalej aj „odvolateľ“) - zistená suma vo výške 1 472 197,29 eur s nárokom na oddelené uspokojenie na základe záložného práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v k. ú. B., na LV č. XXX, záložného práva k pohľadávkam a obchodnému podielu ASPO-Drienov s.r.o. sa neuspokojuje.

3. Konkurzný súd svoje rozhodnutie, napadnuté uznesenie, dôvodil tak, že nakoľko po speňažení majetku patriaceho do podstaty úpadcu predložil správca konkurznej podstaty súdu konečnú správu o speňažení majetku a vyúčtovanie odmeny a výdavkov správcu zo dňa 4. júla 2024 (vyvesenú na úradnej tabuli súdu dňa 1. augusta 2024 a zvesenú dňa 16. augusta 2024) a voči tejto neboli podané námietky, súd ju dňa 23. septembra 2024 uznesením č. k. 3K/19/2003 - 486 schválil.

4. Konkurzný súd uviedol, že počas konkurzu došlo k speňaženiu všetkého majetku patriaceho do konkurznej podstaty, pričom celková suma získaná speňažením konkurznej podstaty spolu s ďalšími prírastkami, je vo výške 78 090,25 eur. Pri rozvrhovaní tejto sumy súd prihliadal na § 30 ods. 1 a § 31 ods. 6 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní (ďalej aj „ZKV“), ako aj na § 7 ods. 1 Vyhlášku Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o konkurze a vyrovnaní v platnom znení. Súd určil, že odmena a hotové výdavky správcu konkurznej podstaty predstavujú sumu 15 711,38 eur, pričom úpadca je povinný uhradiť súdny poplatok za konkurzné konanie v sume 937,00 eur. Následne súd určil výšku pohľadávok oddelených veriteľov, ktoré mali byť uspokojené speňažením konkurznej podstaty a získanej pri výkone funkcie správcu, a ktoré popísal vo výrokoch napadnutého uznesenia.

5. Voči napadnutému uzneseniu a napadnutému výroku podal odvolateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu (notársky overená apostila so splnomocnením udeleným na zastupovanie odvolateľa v konaní, č. I. 527 a nasl. spisu) včas odvolanie zo dňa 27. decembra 2024 (č. I. 499 spisu) doručeným súdu 30. decembra 2024 (ďalej aj „odvolanie“).

6. Veriteľ v podanom odvolaní namietal, že napadnuté uznesenie je nezákonné, nakoľko pri rozvrhu pohľadávok nebolo rešpektované ustanovenie § 28 ods. 1 ZKV a veriteľovi, napriek jeho záložnému právu k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v k. ú. B., na LV č. XXX, záložnému právu k pohľadávkam a obchodnému podielu ASPO-Drienov s.r.o. nebolo priznané žiadne uspokojenie. Odvolateľ napádal tiež skutočnosť, že vyvesenie konečnej správy podľa § 29 ZKV na úradnej tabuli súdu v predmetnom konkurznom konaní nebolo zverejnené v Obchodnom vestníku, čím podľa odvolateľa došlo k porušeniu §66c ZKV a odvolateľ sa ako veriteľ nemohol s obsahom konečnej správy oboznámiť, podať voči nej námietky a ani sa zúčastniť na pojednávaní, na ktorom bola konečná správa prejednaná. Odvolateľ v odvolaní tiež namietal, že správca s ním v priebehu konkurzného konania nekomunikoval a vôbec nereagoval na jeho žiadosti o informovanie. S ohľadom na to tak odvolateľ navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

7. Odvolanie bolo doručené na vyjadrenie správcovi konkurznej podstaty úpadcu a úpadcovi (č. I. 505 spisu). Správca konkurznej podstaty úpadcu, Ing. Ján Korčmároš, Trieda SNP 55, 040 11 Košice, svoje Vyjadrenie k odvolaniu voči uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 3K/19/2003 zo dňa 04. decembra 2024 (ďalej aj „vyjadrenie správcu“) podal oneskorene. Vo vyjadrení správcu poukázal na skutočnosť, že správca konkurznej podstaty v predmetnom konaní postupoval zákonne a predložil konečnú správu a vyúčtovanie odmeny a výdavkov v súlade s ustanoveniami § 29 ZKV, ktorá bola riadne vyvesená na úradnej tabuli súdu v uvedených dňoch a taktiež zverejnená na elektronickej tabuli súdu, a neboli proti nej podané žiadne námietky. Následne nadobudlo uznesenie o schválení konečnej správy zo dňa 23. septembra 2024 právoplatnosť dňa 29. októbra 2024. V zmysle vyjadrenia správcu sa správca pri zostavovaní rozvrhu riadil zákonnými podmienkami a porušenie práv oddeleného veriteľa nebolo zistené, čím má za to, že správca splnil všetky zákonné povinnosti a odvolaciemu súdu navrhol zamietnuť odvolanie veriteľa ako nedôvodné a potvrdiť napadnuté uznesenie.

8. Následne boli v rámci odvolacieho konania podané nadväzujúce vyjadrenia (č. I. 510 a č. I. 516 spisu). Odvolateľ na vyjadrenie správcu reagoval podaním zo dňa 30. januára 2025 (ďalej aj „vyjadrenie odvolateľa“), v ktorom uviedol, že zotrváva na podanom odvolaní, nakoľko správca jednak nepoprel, že vyvesenie konečnej správy podľa § 29 ZKV nebolo zverejnené v Obchodnom vestníku a jednak nepreukázal, že veriteľ nemá z konkurzu právo na žiadne uspokojenie.

9. K vyjadreniu odvolateľa zaslal súdu svoje vyjadrenie zo dňa 18. februára 2025 aj správca, v ktorom tento opätovne navrhol zamietnuť odvolanie veriteľa ako nedôvodné a potvrdiť napadnuté uznesenie.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 34 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „CSP“), ďalej aj „najvyšší súd“ alebo aj „odvolací súd“), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, vec prejednal podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania, nakoľko nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP), dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

11. Podľa § 380 ods. 1 CSP je odvolací súd odvolacími dôvodmi viazaný.

12. Za aplikácie § 380 ods. 2 CSP (t. j. bez toho, aby uvedené odvolateľ namietal vo svojom odvolaní, pozri aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 8. novembra 2023 sp. zn. 1VCdo/2/2023) posudzoval odvolací súd z úradnej povinnosti, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP.

13. Odvolací súd pre úplnosť uvádza, že pri aplikácii ustanovenia § 206 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov sa na posudzované konkurzné konanie aplikujú ustanovenia ZKV v znení účinnom ku dňu vyhlásenia konkurzu.

14. Podľa ust. § 29 ods. 3 a 4 ZKV súd preskúma konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov, odstráni po vypočutí správcu zistené chyby alebo nejasnosti a upovedomí o konečnej správe a vyúčtovaní úpadcu a konkurzných veriteľov. Upozorní pritom, že do 15 dní odo dňa, keď konečná správa a vyúčtovanie boli vyvesené na úradnej tabuli súdu, môžu proti nim podať námietky. Konečnú správu a vyúčtovanie prejedná súd na pojednávaní, na ktoré predvolá správcu, úpadcu a konkurzných veriteľov, ktorí podali námietky, prípadne aj veriteľský výbor, a rozhodne o nej uznesením, ktoré im doručí a vyvesí na úradnej tabuli súdu.

15. Podľa § 30 ods. 1 ZKV po právoplatnosti uznesenia o schválení konečnej správy a vyúčtovaní odmeny a výdavkov vydá súd rozvrhové uznesenie.

16. Podľa § 66c ods. 1 ZKV ak tento zákon neustanovuje inak, po vyhlásení konkurzu a povolení vyrovnania doručujú sa písomnosti súdu zverejnením v Obchodnom vestníku a vyvesením na úradnej tabuli súdu s výnimkou a) výzvy; b) opatrenia; c) uznesenia o vedení konania; d) uznesenia podľa § 18 ods. 1; e) uznesenia, ktorým sa ustanovuje súdny znalec; f) uznesenia, ktorým sa ukladá povinnosť podľa § 127 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku.

17. Najvyšší súd poukazuje na to, že odvolateľ nespochybnil údaje uvedené v napadnutom uznesení Krajského súdu v Košiciach (bod 2 odôvodnenia napadnutého uznesenia) a dátumy vyvesenia konečnej správy o speňažení majetku a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu zo dňa 04. júla 2024, ktorá bola na úradnej tabuli súdu vyvesená dňa 01. augusta 2024 a zvesená z úradnej tabule súdu dňa 16. augusta 2024. V konaní tiež nebola sporná skutočnosť, že proti konečnej správe neboli podané námietky, a preto ju súd dňa 23. septembra 2024 rozhodnutím č. k. 3K/19/2003 - 486 schválil.

18. Odvolateľ v podanom odvolaní však namietal nezverejnenie konečnej správy v Obchodnom vestníku, v dôsledku čoho voči tejto nepodal námietky tak, ako to umožňuje ust. § 29 ods. 3 ZKV.

19. Najvyšší súd má za potrebné zdôrazniť, že v ustanovení § 29 ZKV nie je upravená povinnosť súdu

zverejniť samotnú konečnú správu v Obchodnom vestníku. Ďalej ust. § 66c ZKV určuje, že písomnosti súdu sa doručujú aj zverejnením v Obchodnom vestníku s taxatívne uvedenými výnimkami. V danej súvislosti však najvyšší súd zdôrazňuje, že v posudzovanej veci je predmetom preskúmania v rámci odvolacieho konania rozvrhové uznesenie, ktoré bolo v súlade s požiadavkami kladenými ust. § 30 ods. 1 ZKV vydané po právoplatnosti uznesenia o schválení konečnej správy a vyúčtovaní odmeny a výdavkov.

20. Zo spisu je zrejmé, že konečná správa bola v súlade so zákonným postupom zverejnená na úradnej tabuli súdu, pričom odvolateľ mal právo a možnosť podať námietky proti konečnej správe. Z obsahu spisu a napadnutého rozhodnutia krajského súdu bolo preukázané, že odvolateľ námietky proti konečnej správe nepodal, čím nespochybnil závery v nej vyjadrené, vrátane záverov vzťahujúcich sa k úhrade pohľadávok oddelených veriteľov. Odvolací súd má za to, že odvolateľ v podanom odvolaní neuviedol konkrétne dôvody, pre ktoré sa nemohol s obsahom konečnej správy oboznámiť a zákonnými prostriedkami na ňu reagovať. Odvolateľ zároveň nepreukázal, ako tvrdí, že správca s ním, ako s veriteľom, nekonal, nereagoval a neinformoval ho ani že konkrétny postup správcu mal za následok nezákonnosť postupu a v konečnom dôsledku aj odvolanie voči napadnutému uzneseniu súdu.

21. K odvolacej námietke, ktorej odvolateľ spochybňuje aplikáciu § 28 ods. 1 zák. 328/1991 Zb., keď tvrdí, že napadnuté uznesenie krajského súdu je nezákonné, nakoľko pri rozvrhu pohľadávok nebolo rešpektované ustanovenie § 28 ods. 1 zákona o konkurze a vyrovnaní a veriteľovi, napriek jeho záložnému právu k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území P. na LV č. XXX, záložnému právu k pohľadávkam a obchodnému podielu ASPO-Drienov s.r.o., nebolo priznané žiadne uspokojenie, odvolací súd konštatuje, že v konkurze bol speňažovaný celý majetok (bod 3 odôvodnenia napadnutého uznesenia) a celková suma získaná speňažením predstavuje sumu 78 090,25 eur, ktorá bola v súlade s § 30 ods. 1 a § 31 ods. 6 ZKV rozvrhnutá. Súd tento svoj postup odôvodnil v bode 5 odôvodnenia napadnutého uznesenia, keď konštatoval, že pohľadávky oddelených veriteľov budú uspokojené tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Bližšie dôvody tohto postupu konkurzný súd v napadnutom uznesení neuviedol.

22. Vo výroku v bode 3 napadnutého uznesenia konkurzný súd uvádza pohľadávky oddelených veriteľov podľa § 28 ZKV a konštatuje, že pohľadávku odvolateľa, ako veriteľa, zistenej v sume 472 197,29 eur s nárokom na oddelené uspokojenie na základe záložného práva k pohľadávkam obchodnému podielu ASPO-Drienov s.r.o., neuspokojuje. Odvolací súd konštatuje, že uspokojenie veriteľov v konkurze, vrátane oddelených veriteľov, podľa § 28 ZKV bolo limitované výškou sumy, ktorá bola získaná speňažením konkurznej podstaty spolu s ďalšími prírastkami, sumou 78 090,25 eur, ktorá, tak, ako vyplýva z výroku 1 napadnutého uznesenia odvolacieho súdu, bola poskytnutá vo výškach (výrok 1 rozhodnutia súdu prvej inštancie) na odmenu a hotové výdavky správcu, ako aj na pohľadávky proti podstate podľa § 31 ods. 6 písm. b), e), h), i) a k) ZKV vrátane súdneho poplatku za konkurzné konanie, z tohto dôvodu pohľadávka oddelených veriteľov podľa § 28 (výrok 3 rozhodnutia) uplatnená veriteľom UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., IČO: 64 948 242, vo výške 512 375,56 eur mohla byť a bola uspokojená iba v sume 6 844,96 eur pre nedostatok ďalších finančných prostriedkov. Odvolateľ nebol, ako oddelený veriteľ uspokojený ani čiastočne, čo do svojej pohľadávky zistenej vo výške 472 197,29 eur ani výkonom záložného práva.

23. Odvolací súd má za to, že zo samotného odôvodnenia napadnutého uznesenia ale bližšie nevyplýva, z akých dôvodov bola pohľadávka odvolateľa uspokojená v rozsahu určenom rozvrhom, resp. nebola uspokojená vôbec. Odvolací súd tak nemohol preskúmať zákonnosť napadnutého rozhodnutia vo vzťahu k uplatnenému odvolaciemu dôvodu, nakoľko tento sa v odôvodnení napadnutého uznesenia s dôvodmi, ktoré viedli k výroku o neuspokojení pohľadávky odvolateľa nevysporiadal.

24. Odvolací súd nemenej poukazuje na skutočnosť, že odôvodnenie napadnutého uznesenia je protirečivé, vnútorne rozporné. Konkurzný súd v bode 5 odôvodnenia napadnutého uznesenia uviedol, že pohľadávky oddelených veriteľov budú uspokojené tak, ako je to uvedené vo výroku napadnutého uznesenia. Z výroku napadnutého uznesenia však vyplýva, že pohľadávka odvolateľa uspokojená vôbec

nebola. Napadnuté uznesenie neobsahuje žiadne úvahy, ktorými sa konkurzný súd riadil a pre ktoré k neuspokojeniu pohľadávky odvolateľa nedošlo.

25. Odvolací súd poukazuje na to, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR (ústavný zákon č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov) je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 60/04). Uvedeným požiadavkám však napadnuté uznesenie nezodpovedá, keď konkurzný súd v odôvodnení len konštatoval, že pohľadávky oddelených veriteľov boli uspokojené spôsobom uvedeným vo výroku rozhodnutia, avšak nezrejmil, z akých dôvodov dospel vo vzťahu k pohľadávke odvolateľa k záveru, že táto uspokojená nebola. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie nemožno považovať za splnenú iba konštatovaním výroku rozhodnutia. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, akými úvahami sa súd riadil pri prijatí záveru, ku ktorému dospel. Toto jeho odôvodnenie v danom prípade pritom môže byť stručné (§ 234 ods. 2 CSP), v každom prípade však musí spĺňať požiadavku presvedčivosti tak, ako to v konečnom dôsledku predpokladá ust. § 220 ods. 2 CSP.

26. Na základe uvedeného, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie je dôvodné a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

27. Uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné dovolanie (§ 419 CSP a contrario).